

Súd: Okresný súd Kežmarok  
Spisová značka: 10C/17/2017  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8417204671  
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 10. 2019  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Tomáš Saraka  
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2019:8417204671.11

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudcom Mgr. Tomášom Sarakom v spore žalobkyne : Y. W., M.. Y., T.. XX.XX.XXXX, H. T.. G.. J. XXXX/XXX, XXX XX C., zastúpenej JUDr. Ľubou Berezňaninovou, Dip. Mgmt. advokátkou so sídlom Hlavná 45, 080 01 Prešov, proti žalovanému : N. Y., T.. XX.X.XXXX, H. G. R.Š. XX, XXX XX G. R., o určenie vlastníckeho práva, takto

### rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovaný **m á n á r o k** na náhradu trov konania proti žalobkyni v rozsahu 100 % o výške ktorých rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

### o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 30.5.2017 domáhala sa, aby súd určil, že je podielovou spoluvlastníčkou podielu v rozsahu 3/8 k celku k nehnuteľnostiam špecifikovaným v petite žaloby nachádzajúcim sa v k.ú. B. a zapísaným na W. Č..XXX, kde pod bodom H. časť vlastníci je aktuálne zapísaný žalovaný a zapísaným na W. XXXX kde pod bodom H. časť vlastníci je aktuálne zapísaný žalovaný a aby uložil žalovanému povinnosť nahradiť jej trovy konania.

2. Žalobu odôvodnila tým, že darovacou zmluvou zo dňa 21.6.1990 spísanou vo forme notárskej zápisnice Č..T. XXX/XX, T. XXX/XX darovala svojmu bratovi - žalovanému ako obdarovanému svoj spoluvlastnícky podiel k nehnuteľnostiam, zapísaným vtedy v záp. (C.- C. D.Y.) Č..XXX Y..Ú.. B. C..Č..XXX- roľa a pastva o výmere XX N., C..Č..XXXX - roľa a pastva o výmere X N., D. J. neidentické, z časti zapísané na W. Č..XXX v súkromnom užívaní a v súčasnosti zapísaným na W. Č..XXXX Z. XXX pre k.ú. B.. V žalobe tvrdila, že od valného zhromaždenia podielnikov Urbárskeho a komposesorátneho pozemkového spoločenstva B. (ďalej len „UaKPS), ktoré sa konalo dňa 7.2.2016 sa žalovaný začal bez akéhokoľvek podnetu žalobkyne, či iného relevantného dôvodu správať k nej a jej rodine, t.j. k dcére žalobkyne G. W. a k bratovi žalobkyne Š. Y. veľmi nepriateľsky a agresívne, opakovane sa o žalobkyni a jej rodine vyjadroval a vyjadruje vulgárne, napr. že žalobkyňa a jej dcéra G. sú „jebnuté piče“, že nie je spokojný s tým, ako sa k situácii, ktorá vznikla po valnom zhromaždení dňa 7.2.2016 stavajú, že by ich „trebalo nakopať“ a podobne. Podľa žalobkyne agresívne správanie žalovaného, ktoré už pretrváva dlhší čas spočíva najmä vo vulgárnosti jeho prejavov voči žalobkyni a jej blízkym osobám a jeho neustálych vyhrážkach že „ešte príde na nich čas“. V žalobe uviedla, že ohľadom vyjadrení žalovaného žalobkyňa a jej dcéra zvažujú podanie trestného oznámenia na polícii, správanie žalovaného podľa žalobkyne prerástlo rámec spoločenskej akceptovateľnosti, pričom ona žiadnym svojim správaním nedala mu dôvod na to, aby sa k nej a jej blízkym osobám správal takýmto hrubým a opovrhnutia hodným spôsobom. Nejde pritom len o jej subjektívny pocit, lebo aj nezainterosované osoby, ktoré boli svedkami hrubých urážok adresovaných žalobkyni z úst žalovaného boli zhrozené a pohoršené jeho správaním. Do dňa 7.2.2016 sa pritom

žalovaný podľa tvrdenia žalobkyne správal k nej a k osobám jej blízkym s náležitou úctou a rešpektom, občas sa síce vyskytli bežné hádky a nezhody, tie však nikdy neprekročili spoločensky akceptovateľné správanie. Žalobkyňa v žalobe ďalej tvrdila, že písomne - listom zo dňa 14.2.2017 žalovaného vyzvala na vrátenie daru spočívajúceho v spoluvlastníckom podiele k daným pozemkom, tento list predstavuje jej jednostranný právny úkon, ktorým jednoznačne prejavila svoju vôľu smerom k žalovanému, k zrušeniu darovacej zmluvy a vráteniu daru. Na tento list žalovaný podľa žalobkyne listom zo dňa 24.2.2017 reagoval tak, že oznámil jej, že darované pozemky jej nevráti, lebo na to neboli splnené zákonné podmienky a taktiež uviedol, že jej správanie je špekulatívne, s cieľom predaja darovaných pozemkov, s čím on nesúhlasí, lebo je to majetok po rodičoch, ktorý si nesmierne váži. Žalobkyňa poukazuje na ust. § 628 ods.1, § 630 a § 116 Občianskeho zákonníka a tvrdiac, že správanie žalovaného opísané v bode II žaloby zodpovedá skutkovej podstate hrubého porušenia dobrých mravov voči nej ako daryni a voči osobám jej blízkym s tým, že v súlade s ust. §630 Občianskeho zákonníka došlo na základe jej jednostranného právneho úkonu k zániku darovacieho vzťahu v podanej žalobe žiadala, aby súd určil, že je podielovou spoluvlastníčkou predmetných nehnuteľností.

3. Ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení žalobkyňa v žalobe označila T. F. Č..T. XXX/XX, T. XXX/XX F. S. XX.X.XXXX, D. F. W. Č..XXX Z. W. Č..XXXX Y..Ú.. B., list- výzvu na vrátenie daru zo dňa 14.2.2017 a list- odpoveď na výzvu zo dňa 24.2.2017, výsluch strán sporu a výsluch svedkov G. W., Š. Y. Z. Y. Č..

4. Žalovaný sa k žalobe vyjadril písomne tak, že uplatnený nárok v celom rozsahu neuznáva, nakoľko nikdy neboli a ani nie sú doteraz splnené zákonné podmienky k tomu, aby si mohla jeho sestra zákonným spôsobom uplatňovať vrátenie daru. Uviedol, že trvá na tom, čo uviedol vo svojom liste zo dňa 24.2.2017 v ktorom sestre odpovedal na jej žiadosť o vrátenie daru. K tvrdeniam v žalobe uviedol, že sestra si v nich doslova vymýšľa a vyjadruje svoje subjektívne pocity, ktoré nezodpovedajú objektívnej skutočnosti. Uviedol, že netuší prečo sestra v žalobe uvádza práve valné zhromaždenie zo dňa 7.2.2016 keď sa ho ona osobne ani nezúčastnila, bola tam iba jej dcéra G., pričom na tomto valnom zhromaždení došlo k rozkolu medzi podielníkmi za prítomnosti notára, za búrlivej diskusie boli vykonané zmeny v orgánoch a hrozil zánik spoločenstva. Žalovaný tvrdil, že nevie ako sa mohol voči sestre a jej rodine správať nepriateľsky a agresívne keď osobne ani na tomto valnom zhromaždení a ani potom s dcérou žalobkyne G. nehovoril a tiež o tomto valnom zhromaždení nikdy osobne nehovoril ani so sestrou Y. a jej dcérou Y., nebol s nimi v osobnom kontakte viac ako jeden a pol roka. Poukázal na to, že žalobkyňa spomenula v žalobe ako osobu ku ktorej sa mal správať nepriateľsky a agresívne aj ich brata Š., no nikde konkrétne neuviedla ako sa mal on osobne voči nemu správať, nevie prečo ho vôbec spomínala, domnieva sa, že jediným jej cieľom je ich rozhádať, pretože s bratom on vychádza dobre, bežne spolu telefonicky komunikujú a nikdy mu nespomenul nič o žiadnom súde. Tiež poukázal na to, že ak v žalobe sestra uvádza, že spolu s dcérou zvažujú podať na neho trestné oznámenie, nevie prečo to už neurobili, keď mal byť taký „nepriateľsky a agresívny“, zrejme sa boja že by sa zosmiešnili keby sa zistilo, že to nie je pravda. K tvrdeniu žalobkyne v žalobe, že aj nezainteresované osoby, ktoré boli svedkami hrubých urážok mali byť zhrozené a pohoršené jeho správaním uviedol, že nech žalobkyňa uvedie aj mená týchto „nezainteresovaných osôb“ a nech sa tieto osoby jasne a nespochybniteľne vyjadrí kde, kedy a čoho boli svedkami. Podľa žalovaného žaloba je postavená rýdzo na subjektívnych pocitoch jeho sestry, ktoré majú zastierať jej skutočné ciele a tými sú finančná chamtivosť za každú cenu, pričom nehľadí na žiadne morálne zásady dobrého spolunažívania so svojimi blízkymi, súrodencami. Skutočným cieľom žaloby je podľa neho za každú cenu získať späť pozemky z dôvodu ich výhodného predaja, nakoľko je známe, že developer v súčasnosti zvažuje v obci B. postavenie „K. S.“ a za tým účelom chodia určiť ľudia za vlastníckmi pozemkov s cieľom ich vykúpenia, no on sa už vyjadril, že svoje podiely získané darom od sestry nemieni predat', nakoľko je to dedičstvo po rodičoch, ktorí museli ťažko pracovať aby ich nadobudli. Žalovaný navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

5. Žalobkyňa v replike trvajúc na žalobe uviedla, že tvrdenia žalovaného sú nepravdivé, vykonštruované a účelové. Tvrdila, že otec žalobkyne a žalovaného ktorý zomrel v roku XXXX pred svojou smrťou žiadal, aby všetok majetok po ňom zdedila žalobkyňa, ktorá sa o neho starala a pomáhala mu, s čím ostatní šiesti súrodenci žalobkyne súhlasili. Na základe toho žalobkyňa zdedila pozemky, ktoré neskôr darovala žalovanému a ktoré žalobou žiada vrátiť späť. Aj všetok majetok po matke dedila žalobkyňa lebo sa o ňu starala voči čomu tiež žiaden súrodenec nemal výhrady, žalovaný od rodičov dostal 40.000 Kčs vo forme rôznych pôžičiek, ktorých splatenie mu bolo odpustené. Uviedla, že k darovaniu pozemkov došlo za tých okolností, že v roku 1990 alebo 1991 si žalovaný vybavoval dotáciu na chov oviec a jednou z podmienok jej poskytnutia bolo vlastníctvo ornej pôdy, nestačilo jej užívanie v nájme. Preto žalovaný opakovane

navštívil žalobkyňu s požiadavkou, aby mu na 1 rok darovala ornú pôdu za účelom vybavenia dotácie a prisľúbil, že po roku jej darovanú pôdu vráti späť a požičal si od nej 10.000 Kčs čoho svedkami okrem jej dcér bol aj zať N. Č., ktorého preto tiež navrhuje vypočuť ako svedka. Žalobkyňa uviedla, že žalovaný jej po roku darovanú pôdu nevrátil, začal ju prenajímať, časť darovanej pôdy predal Š. S.Y.. K požiadavke žalovaného, aby označila „nezainteresované osoby“, ktoré boli svedkami jeho hrubého správania voči nej uviedla, že tými boli jej sestra I. a brat Š., pričom stalo sa tak na svadbe, ktorú organizoval brat žalobkyne Štefan a ktorej sa zúčastnil aj žalovaný, tam sa bratia pochytili ohľadne majetku a po svadbe jej brat povedal ako žalovaný na ňu hrubo nadával. Nie je podľa žalobkyne pravdivé tvrdenie žalovaného, že je chamtivá a ide jej len o peniaze, lebo projekt „K. S.“ ktorý žalovaný v tejto súvislosti spomínal sa má realizovať v lokalite mimo týchto pozemkov a v čase podania žaloby sa o tomto projekte ešte ani neuvažovalo, preto je to len špekulácia žalovaného, ona o predaji nehnuteľností v prípade vyhovenia žaloby neuvažuje. K obvineniam z finančnej chamtivosti uviedla, že pokiaľ bol z urbáru v B. vyplácaný nejaký výnos z pozemkov, ktoré zdedila po rodičoch, vždy oznámila súrodencom, že prišli peniaze a spravodlivo ich rozdelila medzi nich, prípadne ich použila na opravu hrobu rodičov, hoci to nebola jej povinnosť, ale považovala to za správne na rozdiel od žalovaného, ktorý keď predal časť darovaných pozemkov, vôbec to neoznámil súrodencom a nemal v úmysle sa s nimi deliť. Žiadala žalobe vyhovieť.

6. Žalovaný v duplike trval na nedôvodnosti žaloby a svojich doterajších tvrdeniach. Vyjadrenie žalobkyne podľa neho len dokazuje, že táto nemá žiadne relevantné dôkazy k podanej žalobe a tak sa len snaží vec zahmlievať a odpútať pozornosť od jej podstaty. K tvrdeniam o vôli rodičov uviedol, že tieto veci boli predmetom dedičského konania, nijako nesúvisia so žalobou, ak by rodičia chceli vyjadriť svoju vôľu, urobili by za života testament, navyše nie je pravda žeby od nich dostal pôžičku. Ak spomína žalobkyňa predaj časti darovaných pozemkov, tak on ako vlastník mohol nakladať so svojou vecou spôsobom, ktorý uzná za vhodné, neporušil tým žiaden zákon, navyše žalobkyňa veľmi dobre pozná dôvod pre ktorý sa tak stalo, keďže aj žalobkyňa ako spoluvlastníčka časti pozemkov tieto Š. S. predala a on súhlasil s odpredajom až medzi poslednými a až potom, keď videl súhlas žalobkyne s odpredajom svojej časti pozemkov. Podstatou odpredaja bolo, že Š. S. potreboval si urobiť premostenie cez rieku aby sa po povodni dostal vozidlom k svojmu obydliu a pozemku, následne vybudoval na vlastné náklady most, na pozemku žalovaného potreboval osadiť časť mostnej základovej konštrukcie, pričom ten most teraz môže využívať každý a teda urobil tak v prospech všetkých spoluvlastníkov pričom žalobkyňa zabudla uviesť, že aj ona ten most v súčasnosti využíva. Čo sa týka tvrdení o svadbe, ktorú robil brat, opäť podľa žalovaného žalobkyňa len odpútať pozornosť súdu, lebo jednak táto svadba bola necelý rok pred konaním valnej hromady a žalobkyňa zase tvrdí niečo, čoho nebola svedkom, lebo ani ona osobne, ani sestra I. neboli na tejto svadbe. K okolnostiam darovania pozemkov v roku XXXX uviedol, že ak sestra tvrdí, že jej mal po roku pozemky vrátiť, tak prečo ich nepožadovala už v roku XXXX, načo čakala a prečo to uvádza až teraz a nie hneď v žalobe. Ak žalobkyňa spomína, že mu požičala 10.000 Kčs, tak opäť to nemá žiaden súvis so žalobou, pričom zabudla uviesť, že síce mu požičala tie peniaze, ale on jej urobil prístavbu k rodinnému domu, za čo mu nijako nezaplatila a jej nebohý manžel vtedy povedal „dlžobu ktorú máš voči nám anuluj, pokladaj za vyplatenú za to, že si nám postavil túto prístavbu, ty si nám urobil robotu za oveľa viac ako 10.000 korún“. K tvrdeniam o údajnej chamtivosti uviedol, že keď žalobkyňa v roku XXXX bez povolenia vyrúbala a predala drevo z ich spoločného lesného porastu, neoznámila im to, tiež mohol na ňu podať trestné oznámenie, no neurobil to a čo sa týka „K. S., žalobkyňa veľmi dobre vie, že za účelom tohto projektu bola založená spoločnosť s ručením obmedzeným, kde je dcéra žalobkyne G. členkou dozornej rady. Žalobkyňa podľa žalovaného nijako nepreukázala svoje tvrdenia, nepredložila súdu ani jeden relevantný, dôveryhodný a nespochybniteľný dôkaz k podstate žaloby.

7. Na prejednanie sporu súd nariadil pojednávanie na ktorom žalobkyňa na žalobe trvala. Prostredníctvom právnej zástupkyne poukázala na to, že prvý prejav zavádzajúceho konania žalovaného bolo už to, že napriek ústnej dohode, že po roku jej pozemky vráti toto nedodržel, aj z dôvodu, že je poľovníkom a potrebuje ich na výkon poľovného práva, pozemky jej nevrátil. Ďalej poukázala na to, že tak ako to bolo uvedené aj vo výzve na vrátenie daru z roku 2017, žalovaný po odvysielaní reportáže v televízii o kauze valného zhromaždenia urbáru Osturňa keď uvidel v televízii vyjadrenie žalobkyne a jej dcéry G., vyjadril sa na ich adresu, že sú to „popradské herečky a piče“, pričom neobstojí podľa nej obrana žalovaného, že doma sa môže vyjadrovať ako chce, lebo dostalo sa to na verejnosť, potvrdila to sestra I. a aj susedia a cudzí ľudia v B. sa žalobkyne opakovane pýtali, čo to má za brata vzhľadom na to, ako sa tento vulgárne vyjadroval na adresu žalobkyne a jej dcéry, resp. blízkych osôb. Poukázala na to, že už v roku XXXX žiadala žalovaného o vrátenie daru, dojednala aj notárku, ktorá pripravila podklady, avšak žalovaný sa vtedy vyhováral že nemá platný občiansky preukaz, hoci ako profesionálny vodič

ho musel mať a aj sám priznal, že sa možno vtedy tak len vyhovoriť, čo je podľa nej ďalší dôkaz jeho zavádzania. Čo sa týka daných vulgárnych prejavov voči žalobkyni, má za to, že týmito boli splnené zákonné podmienky na vrátenie daru a preto žiada žalobe vyhovieť.

8. Žalovaný na pojednávaní trval na tom, že žaloba je nedôvodná. Poukazoval na to, že so žalobkyňou viac ako 5 rokov priamo vôbec nekomunikujú, ani s nikým na jej adresu nerozpráva, nevyjadruje sa na jej adresu, nepovedal jej žiadne vulgarizmy, hoci ona má v ústach jeho rodinu. Nikdy by sa takto k vlastnej sestre nesprával, nikdy k nej nebol vulgárny ani jej neublížil. Čo sa týka valného zhromaždenia v roku XXXX, žalobkyňa sama potvrdila, že sa ho nezúčastnila, bola tam len jej dcéra G., ktorá tam mala konflikt, ale nie s ním, ale s pánom F., ktorý bol za toto správanie aj riešený a potrestaný v správnom konaní. Žalobkyňa všetko má len sprostredkovane, jej žaloba je vymyslená, nedôvodná, niesla dôkazné bremeno, ktoré neunesla. Poukázal tiež na to, že darovacia zmluva bola spísaná v roku XXXX vo forme notárskej zápisnice, po zrelej úvahe žalobkyne, táto je platná, až po takmer 30 rokoch žalobkyňa účelovo žiada vrátenie daru, pričom z jeho strany vo vzťahu k žalobkyni ani k jej rodine nedošlo k hrubému porušeniu dobrých mravov, preto navrhuje žalobu zamietnuť.

9. Súd sa oboznámil s obsahom žaloby a všetkých písomných vyjadrení strán v priebehu sporu a vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom všetkých predložených listinných dôkazov. V rámci dokazovania vykonal tiež navrhnutý výsluch žalobkyne a žalovaného ako strán v spore (§ 195 CSP). Vykonal tiež dokazovanie výsluchom žalobkyňou navrhnutých svedkýň I. Y. Z. G. W., ktorých výsluch žalovaný nenamietal. Súd pre úplnosť uvádza, že všetkým dôkazným návrhom vyhovel, všetky navrhnuté dôkazy vykonal, vykonanie žiadneho z dôkazov nezamietol. V žalobe žalobkyňou navrhnuté dokazovanie výsluchom svedkov Š. Y. Z. Y. Č. a tiež ňou v replike navrhnuté dokazovanie výsluchom svedka N. Č.É.- zaťa žalobkyne a svedkov I. Y., N. F.Á. Z. Š. S. súd nevykonal a vzhľadom na § 185 ods.2 CSP, veta za bodkočiarkou vykonať ani nemohol, lebo na pojednávaní žalobkyňa od týchto dôkazných návrhov sama ustúpila.

10. Nadobudnutím účinnosti Civilného sporového poriadku, teda počnúc dňom 1.7.2016 je dôkazná iniciatíva v sporovom konaní výlučne na stranách sporu. V tu súdnej sporovej veci nejednalo sa ani o spor s ochranou slabšej strany, ani o prípad podľa § 185 ods.2 CSP kde by súd mohol vykonávať akékoľvek dôkazy aj bez návrhu. Teda v danom prípade súd bol viazaný a limitovaný dôkaznými návrhmi strán, žiadne stranami nenavrhnuté dôkazy vykonať nemohol. Preto vykonal len tie (a to všetky) dôkazy, ktoré boli navrhnuté a od ktorých následne nebolo odstúpené.

11. Vo vzťahu k dokazovaniu a zistenému skutkovému stavu treba uviesť, že civilný proces sporový sa riadi (okrem iného) princípmi dispozičným a prejednacím, princípom kontradiktórnosti, princípom koncentrácie a (s ním spojeným) princípom formálnej pravdy. Pre úspech v sporovom konaní je nevyhnutné, aby strana sporu uniesla svoje dôkazné bremeno, t.j. dokázala pred súdom pravdivosť svojich tvrdení o relevantných hmotnoprávných skutočnostiach. Unesenie dôkazného bremena, ako predpoklad úspechu strany sporu v konaní, je dôležitým definičným znakom civilného sporového konania.

Za „svoj“ výsledok konania je takto plne zodpovedná sporová strana. Rovnako dôležitým znakom sporového procesu, ktorý ho diferencuje od procesu mimosporového, je uplatnenie prejednacieho princípu, podľa ktorého súd (až na výnimky uvedené v § 185 a v sporoch s ochranou slabšej strany, o žiaden taký prípad tu ale nejde) nemôže vykonať dôkazy, ktoré strany sporu nenavrhl. Práve tento aspekt výrazne ovplyvňuje rozsah skutkového základu rozhodnutia vo veci samej. V klasickom spore je uvedenie a preukázanie relevantných skutočností povinnosťou a zodpovednosťou sporových strán za minimálnej procesnej aktivity súdu a vec je „zrelá“ na meritórne rozhodnutie nie až vtedy, keď boli všetky relevantné skutočnosti preukázané, ale už v momente, keď niektorá zo sporových strán prestala (resp. premeškala príležitosť) „posúvať“ spor k ďalším skutkovým zisteniam. V klasickom sporovom konaní súd nevystupuje v pozícii aktívneho vyšetrovateľa, ale v pozícii arbitra, ktorý zistí skutkový stav len z komponentov, ktoré do konania dodali sporové strany. Úlohou súdu teda nie je aktívne vyhľadávať skutkové zistenia a snažiť sa o poznanie „objektívnej“ či „materiálnej“ pravdy, ale zistiť skutkový stav v miere primeranej procesnej aktivite sporových strán. Bez tejto aktivity strán súd v zisťovaní skutkového stavu nepokračuje - uzavrie proces vytvárania skutkového základu pre meritórne rozhodnutie a vec rozhodne. Neúspešnej strane sa tak v konkrétnom prípade môže skutkový stav javiť ako zistený nedostatočne, avšak jeho zisťovanie bolo v súlade s koncepciou sporového konania ukončené ako dôsledok (procesná sankcia) nedostatočnej procesnej aktivity strany sporu. (k tomu bližšie pozri napr. Veľký komentár k Civilnému sporovému poriadku- Števec, M., Ficová, S., Baricová, J.,

Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C.H.Beck, 2016 z ktorého súd citoval, strana 798, výklad k § 215 CSP). Nenavrnutie všetkých, resp. dostatočných dôkazov v sporovom kontradiktórnom konaní teda nie je dôvodom na nerozhodnutie o žalobe, dôkazná iniciatíva strán a z toho plynúce unesenie, či neunesenie ich bremien (bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno) prejavíť sa môže len vo výsledku konania, t.j. v rozhodnutí vo veci samej.

12. Vykonaným dokazovaním súd zistil tento skutkový stav:

13. Darovacou zmluvou spísanou vo forme notárskej zápisnice č. T. XXX/XX, T. XXX/XX na Štátnom notárstve D. C. S. XX.X.XXXX (čl.6 spisu) žalobkyňa ako daryňa darovala svoj spoluvlastnícky podiel na nehnuteľnostiach uvedených v bode I tejto zmluvy svojmu bratovi (tu žalovanému) do jeho vlastníctva v celosti.

14. V článku IV zmluvy je uvedené, že predmetom darovania je spoluvlastnícky podiel darujúcej na roliach a pastve v súkromnom užívaní a jeho dôvodom je, že darujúca býva v C. a pre jej zdravotný stav nemôže na týchto nehnuteľnostiach hospodáriť, preto sa rozhodla nimi obdarovať svojho brata, u ktorého tento predpoklad je zabezpečený a ktorý má záujem na obhospodárení majetku.

15. Podľa článku VI zmluvy táto nadobudla účinnosť registráciou na Š. T. D. C., pričom vychádzajúc zo záznamu v jej pravom hornom rohu, kde je zaevidovaná položka výkazu zmien XX/XX a vychádzajúc z listov vlastníctva Č..XXX Z. XXXX C. Y.Ú.. B. (čl.7 a 8 spisu) kde žalovaný je v katastri nehnuteľností zapísaný na liste vlastníctva č.XXX v časti H. ako spoluvlastník v podiele X/X a na liste vlastníctva č.XXXX D. Č. H. ako spoluvlastník v podiele X/X tam uvedených nehnuteľností je zrejmé, že sa tak stalo práve na základe darovacej zmluvy M. XXXX/XXXX D. XX/XX ktorá je titulom nadobudnutia.

16. Žalobkyňa ako dôkaz predložila aj písomnú výzvu na vrátenie daru zo dňa XX.X.XXXX (čl.9 spisu) adresovanú žalovanému. V nej poukázala na vyššie uvedenú darovaciu zmluvu, vklad vlastníckeho práva v prospech žalovaného a aktuálne listy vlastníctva Č..XXX Z. XXXX pre k.ú. B. a následne v nej žalovanému oznámila, cit. „Od konania schôdze Urbárskeho a komposesorátneho pozemkového spoločenstva B. (ďalej len „UaKPS) dňa 7.2.2016 si sa začal bez akéhokoľvek môjho podnetu, či iného relevantného dôvodu ku mne a mojej rodine správať veľmi nepriateľsky a agresívne, začal si sa o mne a mojej rodine vyjadrovať vulgárne, že sme jebnuté piče, že nie si spokojný s tým, ako sa k veci UaKPS staviame, že by nás trebalo nakopať. Tvoje agresívne správanie, ktoré už pretrváva dlhší čas spočíva najmä vo vulgárnosti Tvojich prejavov voči mne a mojej rodine a Tvojich neustálych vyhrážkach, že ešte príde na nás čas. Ohľadom tvojich vyjadrení zvažujeme podať oznámenie na políciu, pretože to prerástlo rámec akceptovateľného správania.“

17. Poukazujúc na § 630 Občianskeho zákonníka vo výzve na vrátenie daru žalobkyňa uviedla, že s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti má za to, že žalovaný ako obdarovaný sa dlhodobo správa voči nej a jej rodine spôsobom, ktorý je možné bez akýchkoľvek pochybností označiť za hrubo porušujúci dobré mravy, preto ho vyzýva na vrátenie daru a žiada vrátiť pozemky zapísané na W. Č..XXXX Z. XXX, Y.Ú.. B. v lehote do 28.2.2017 s tým, že ak sa tak nestane, bude nútená sa obrátiť so žalobným návrhom na príslušný súd.

18. Z listu žalovaného žalobkyne zo dňa 24.2.2017 označeného ako „odpoveď na výzvu“ bolo zistené, že žalovaný na list žalobkyne ohľadom vrátenia daru reagoval tak, že oznámil jej, že je jej dodnes vďačný za pozemky, ktoré mu darovala, ale absolútne nesúhlasí s tým, čo uvádza vo výzve na vrátenie daru, je to iba jej subjektívny pohľad na vec. Podľa jeho názoru a názoru právnikov s ktorými sa rozprával nie sú splnené zákonné podmienky na vrátenie daru a preto jej darované pozemky nevráti, pričom vidí v správaní žalobkyne len špekuláciu s cieľom predaja pozemkov, s čím on nesúhlasí, lebo je to majetok po rodičoch, ktorý si nesmierne váži.

19. Žalobkyňa pri svojom výsluchu na pojednávaní uviedla, že čo sa týka darovania, prišiel sa žalovaný opýtať, že aby dostal dotáciu na ovečky, potrebuje pôdu na jeden rok, že potom ju vráti. Keď ho potom o to žiadala, stále hovoril že nemôže, že nemá peniaze, v roku 2006 ona aj vybrala z geodézie papiere, vybavila notárku, že to dá do poriadku, no vtedy žalovaný povedal, že nemá platný občiansky preukaz, potom povedal, že chce stavať chatu a nakoniec povedal, že jej to nedá, odvtedy spolu nekomunikujú. Uviedla, že na valnom zhromaždení v B., ktoré poľovníci zmarili ona nebola, splnomocnila dcéru aby ju

na ňom zastupovala, potom to riešila televízia, prišli natáčať, ona tam vypovedala a keď to žalovaný videl v televízii tak vtedy povedal tie vulgárne slová uvedené v žalobe, že prečo ona sa tam ukazuje, videli to viacerí ľudia v dedine aj manželka žalovaného povedala sestre do telefónu, že keď ju videl v televízii, poskakoval meter dvadsať ako sa rozčuľoval. Uviedla, že hlavní očití svedkovia ktorí mohli povedať ako škaredo sa o nej vyjadroval už zomreli. Tiež uviedla, že keď sa vtedy rozhodovala, či žalovanému daruje tie pozemky, trvalo to dlhší čas, kým privolila, manžel aj sestry ju odhovárali, že to nebude na rok, že žalovaný to nevráti, v kuse mali doma kvôli tomu peklo. Čo sa týka svadby brata Š., mala tam ísť, ale nakoniec nešla lebo okrem žalovaného nik z rodiny tam nešiel a keď potom brat Š. prišiel do B. tak povedal, ako na ňu žalovaný na svadbe nadával, ani nechcel aby povedala žalovanému, že je brat na B.. Uviedla, že keď teraz s bratom Š. telefonovala, už bol zmanipulovaný, nechcel prísť na súd, povedal, že keď príde tak bude žiadať nové dedičské konanie, na čo mu ona povedala že keď chce, môže. K. S. sa podľa nej začala riešiť až v roku 2018 a ona pozemky žiadala už predtým, navyše tie pozemky sú ďaleko od miesta kde má tá dedina byť, žalovaný podľa nej klame od A po Z.

20. Žalovaný pri svojom výsluchu na pojednávaní uviedol, že čo sa týka urbáru a zhromaždenia, on tam bol, je pravda, že tam bolo veľa problémov, dlho to nebolo ani uznášaniaschopné, hrozila nútená správa, poľovníci mali tam svoje majetky, on tam bol celý čas, sledoval to, bol nahneván ako to prebiehalo, ale neprišiel za žalobkyňou, nič jej nepovedal, nič jej nevykrikoval. S dcérou žalobkyne G., ktorá tam bola sa len pozdravil a čo sa týka tvrdení ktoré mal uviesť doma keď bola žalobkyňa v televízii, tak doma sa môže vyjadrovať ako chce, nie je pravdou, že by sa na žalobkyňu vulgárne vyjadril pred cudzími osobami, nevie o tom, nepamätá si to. Čo sa týka brata Š., jemu je pravdou, že povedal svoje veci, že tu nežije, nevie ako to je, tam bol aj vulgárny a keď mu brat Š. teraz volal, povedal, že na súd nepríde, hoci on chcel aby prišiel. Uviedol, že so žalobkyňou je v kontakte len cez sestru I., dá sa povedať, že v kontakte nie sú pre majetok, že sa nevedeli dohodnúť, on v B. vyrástol, má k tomu vzťah, poľuje, k tomu treba nejaké pozemky, na pozemkoch sa rozhádali a nepohodli. Tvrdil, že žalobkyňi navrhoval aby sa dohodli o pozemkoch, že on si nechá malé pole, ona nech si zoberie veľké, no nesúhlasila s tým, aj v roku XXXX jej to navrhoval, ona nesúhlasila, čo sa týka toho občianskeho preukazu, je možné, že sa len vyhovoril, že ho nemá. Uviedol, že je pravdou, že dohoda na rok bola.

21. Na návrh žalobkyne súd vykonal tiež dokazovanie výsluchom svedkýň I. Y. Z. G. W..

22. Svedkyňa I. Y. ktorá je sestrou žalobkyne a žalovaného pri výsluchu uviedla, že žalobkyňa so žalovaným nekomunikujú spolu najmenej 15 rokov, nevie kvôli čomu, čo sa stalo, asi kvôli tým roliam, že ich žalovaný po roku nevrátil, ona pri dohode že to malo byť na rok nebola, ale počula o tom. Ona s obidvoma súrodencami má vzťah dobrý a chce aby to tak ostalo. Na otázku či počula žalovaného, aby sa vyjadril negatívne na adresu žalobkyne uviedla, že keď bola žalobkyňa v televízii, vyjadril sa „popradské herečky a piče“ že sa tam ukazujú, bolo to vtedy keď sa tam riešili tí poľovníci. Nepočula aby sa žalovaný na adresu žalobkyne vyjadril negatívne viackrát a nepočula ani, žeby sa niekedy vyjadril negatívne na adresu jej blízkych osôb či detí. Na otázku, či sa žalobkyňa vyjadruje nejakou negatívne na žalovaného, alebo jeho rodinu svedkyňa uviedla, že keď sa rozprávajú, hovorí o tých roliach, že by jej ich žalovaný mal vrátiť a G., dcéra žalobkyne sa vyjadrila, že keby ona bola sestra žalovaného, tak že ho zadusí. Svedkyňa uviedla, že keď sa rozpráva so žalovaným, alebo sú u neho na návšteve, on nič negatívne na adresu žalobkyne nehovorí, nikdy nič také nebolo, to žalobkyňa s dcérou stále riešia tie role, stále niečo vyrývajú, stále G. niečo vyrýva.

23. Svedkyňa G. W., dcéra žalobkyne pri výsluchu uviedla, že keď bola menšia, ale vekovo už dostatočne rozumná, prišiel žalovaný pýtať mamu o pozemky na jeden rok, mama mu to chcela dať, otec nechcel, nakoniec mu to mama darovacou zmluvou dala na jeden rok. Keď mama pýtala role vrátiť a všetko pripravila, žalovaný povedal, že nemá platný občiansky preukaz. Vo februári XXXX bola valná hromada na ktorej poľovníci nahlasovali mŕtve duše, boli okolo toho obrovské problémy, riešilo sa to na súdoch, na tej hromade došlo k veľkému incidentu, poľovníci tam začali útočiť, bol tam vtedy prítomný aj žalovaný, riešili to aj policajti, prišli televízne štáby, začal kolobeh osočovaní, urážok, žalovaný keď ich videl v televízii tak sa vyjadroval, že sú popradské piče, klamal všade kam sa pohla, aj ľudia na dedine ju zastavovali a pýtali sa jej, že čo to má mama za brata. Podľa svedkyne pokračovalo to tým, že pred voľbami žalovaný si účelovo zmenil trvalý pobyt do B., tak to urobili aj viacerí trestne stíhaní poľovníci, bolo neúrekom dosť toho, nadávky a osočovanie, bol by najvyšší čas to zastaviť. K incidentu na valnej hromade ešte uviedla, že žalovaný sa stiahol, ale vystúpil p. F., začal jej vulgárne nadávať, dala v tej veci aj oznámenie a bol za to. p. F. aj potrestaný pokutou, boli tam incidenty, nadávky od poľovníkov, od

žalovaného. Uviedla, že o vyjadrení žalovaného, že sú popradské herečky a piče vie od matkinej sestry, pani Y.. Uviedla, že na tej valnej hromade nadával jej žalovaný aj ďalší poľovníci, žalovaný sa potom stiahol. Na otázku, kto prvý začal nadávať uviedla, že prví začali nadávať poľovníci.

24. Podľa § 628 ods.1 a 2 Občianskeho zákonníka darovacou zmluvou darca niečo bezplatne prenecháva alebo sľubuje obdarovanému a ten dar alebo sľub prijíma. Darovacia zmluva musí byť písomná, ak je predmetom daru nehnuteľnosť, a pri hnutelnej veci, ak nedôjde k odovzdaniu a prevzatíu veci pri darovaní.

25. Podľa § 630 Občianskeho zákonníka darca sa môže domáhať vrátenia daru, ak sa obdarovaný správa k nemu alebo členom jeho rodiny tak, že tým hrubo porušuje dobré mravy.

26. Ustanovenie § 630 Občianskeho zákonníka je špecifickou právnou normou, ktorá priznáva právne dôsledky spojené s požiadavkou určitého správania obdarovaného, a to vo vzťahu k darcovi a členom jeho rodiny, ktorý získal majetkový prospech bezplatne. Vo svojej podstate ide teda o určitú morálnu právnú normu. Zákon (k tomu podporne pozri napr. JUDr. Jaroslav Krajčo, Občiansky zákonník pre prax, komentár, Judikatúra NS SR, NS ČR, ESD, ESLP, vydavateľstvo EUROUNION, máj 2015, 2757 s, komentár k § 630) spája právne dôsledky v podobe možnosti žiadať vrátenie daru so splnením nasledovných predpokladov: 1. správanie obdarovaného voči darcovi alebo jeho rodine, 2. správanie obdarovaného vykazuje znaky hrubého porušenia dobrých mravov. Pri splnení uvedených predpokladov darca má možnosť (nie povinnosť) požiadať obdarovaného o vrátenie daru, pre uvedenie do pôvodného stavu sa teda vyžaduje, aby darca tak urobil jednostranným právnym úkonom adresovaným obdarovanému. Nakoľko sa pre naplnenie dôvodov podľa § 630 OZ vyžaduje „hrubé porušenie dobrých mravov“, nie každé správanie, ktoré nie je v súlade so spoločensky uznávanými pravidlami slušného správania vo vzájomných vzťahoch medzi ľuďmi napĺňa znaky § 630 OZ, je potrebné zohľadniť predovšetkým intenzitu, dĺžku a dôsledky porušovania dobrých mravov obdarovaným. Rozhodujúcimi pre toto posúdenie sú objektívne okolnosti a nie prípadné subjektívne okolnosti, či predstavy na strane darcu. Je potrebné vychádzať z objektívnych hľadísk, so zreteľom na konkrétny vzťah, ktorý tu je v danom mieste a čase a so zreteľom na vzájomné správanie darcu a obdarovaného v ich vzájomnom vzťahu. Všeobecne možno za hrubé porušenie dobrých mravov považovať porušenie značnej intenzity alebo porušovanie, ktoré možno označiť ako sústavné. Môže ísť napríklad o fyzické násilie, hrubé urážky, ale aj neposkytnutie potrebnej pomoci a podobne. Ako sústavné je podľa judikatúry možné považovať najmenej 3x opakované porušenie dobrých mravov.

27. S poukazom na uvedené, súd po vykonanom dokazovaní má za to, že žalobkyňa domáhajúca sa určenia že je spoluvlastníčkou špecifikovaných nehnuteľností z dôvodu zániku darovacieho vzťahu na základe jej jednostranného právneho úkonu- výzvy na vrátenie daru zo dňa XX.X.XXXX neunesla dôkazné bremeno, ktoré zaťažuje každého žalobcu domáhajúceho sa vrátenia daru z dôvodov podľa § 630 Občianskeho zákonníka. Teda nepreukázala, že by sa žalovaný ako obdarovaný správal k nej alebo členom jej rodiny spôsobom hrubo porušujúcim dobré mravy.

28. Všetky teoretické východiská pre záver, kedy možno správanie obdarovaného považovať za hrubo porušujúce dobré mravy tak ako ich žalobkyňa uviedla v žalobe citujúc rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn.3Cdo/218/2010 s poukazom na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn.2Cdo 108/2007 sú správne. Žalobkyňa tam správne uviedla, že právo darcu na vrátenie daru nezakladá každé negatívne správanie sa obdarovaného voči darcovi, toto právo nevzniká pri prostej nevďačnosti obdarovaného voči darcovi, ani pri menej významnom porušení dobrých mravov obdarovaným (R 31/1999). Predpokladom vrátenia daru je len také negatívne správanie sa obdarovaného, ktoré vzhľadom na všetky významné okolnosti konkrétneho prípadu možno hodnotiť ako hrubé porušenie dobrých mravov.

29. Žalobkyňa teda vychádzala zo správnych teoretických východísk pokiaľ ide o pochopenie toho, čo sú skutočnosti odôvodňujúce vrátenie daru a aké sú pravidlá pre ich hodnotenie, avšak označenými a predloženými dôkazmi tieto skutočnosti nepreukázala. Správanie žalovaného, ktoré žalobkyňa preukazovala zákonnú definíciu hrubého porušenia dobrých mravov podľa názoru súdu nespĺňa.

30. Vychádzajúc zo žaloby, tvrdení žalobkyne ako aj jej postupu pred podaním žaloby (výzva žalovaného na vrátenie daru z dôvodu hrubého porušenia dobrých mravov po darovaní) je zrejmé, že žalobkyňa svoj uplatňovaný nárok vyvodzuje z toho, že žalovanému platne darovala podiely na

nehnutelnostiach, pričom z dôvodu správania žalovaného, ktoré ona považuje za hrubo porušujúce dobré mravy žiada tieto podiely späť.

31. Keďže žalobkyňa až po podaní žaloby, vo svojej replike zo dňa 18.4.2018 začala tvrdiť skutočnosti, ktoré neboli uvedené vo výzve na vrátenie daru a ani v žalobe a ktoré mali predchádzať darovaniu a ktoré sa týkali dohody so žalovaným, že jej tento po roku darované pozemky vráti, k tomu súd považuje za potrebné uviesť nasledovné.

32. Právna teória aj súdna prax už dávnejšie uzavreli (viď napr. JUDr. Jaroslav Krajčo, Občiansky zákonník pre prax, komentár, Judikatúra NS SR, NS ČR, ESD, ESLP, vydavateľstvo EUROUNION, máj 2015, strana 2760, komentár k § 630) že darca sa ako dôvodu vrátenia daru nemôže dovolávať skutkových okolností, ktoré nastali alebo existujúcich v dobe pred darovaním, prípadne okolností, za ktorých bol právny úkon urobený a o ktorých obe strany pri uzatváraní zmluvy vedeli (podporne viď rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR 33Cdo 88/2013).

33. Zároveň platí, že k platnosti právneho úkonu darcu smerujúceho k vráteniu daru z hľadiska jeho určitosti je nevyhnutné, aby v ňom darca uviedol konkrétne skutočnosti, v ktorých vidí hrubé porušenie dobrých mravov obdarovaným voči nemu alebo členom jeho rodiny. Označením (identifikáciou) škodlivého správania žalovaného voči žalobcovi vo výzve na vrátenie daru, prípadne v žalobe je daný okruh sporných skutočností, ktoré sú predmetom dokazovania. Na žiadne ďalšie skutočnosti a dôvody na vrátenie daru uvádzané žalobcom v priebehu konania preto už súd nemôže prihliadať (viď. rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 13.12.2017 sp.zn.6Co/104/2017, podporne aj Najvyšší súd ČR sp.zn.33Cdo 2661/2013, 33Cdo 3643/2012 alebo 22Cdo 1620/2001).

34. Aj v tu posudzovanej veci preto vzhľadom na predmet konania vymedzený v žalobe okruh sporných skutočností, ktoré boli predmetom dokazovania bol daný označením (identifikáciou) škodlivého správania žalovaného voči žalobkyňu vo výzve na vrátenie daru a v žalobe a na žiadne ďalšie skutočnosti a dôvody na vrátenie daru uvádzané žalobkyňou až v priebehu konania preto už súd nemohol prihliadať.

35. V spise na č. I. 9 je založený právny úkon darcu (žalobkyne) adresovaný obdarovanému (žalovanému) obsahujúci výzvu na vrátenie daru. Táto výzva na vrátenie daru bola spísaná darcom - žalobkyňou dňa 14.2.2017 a preukázateľne doručená žalovanému, keďže ten na ňu listom zo dňa 24.2.2017 odpovedal, keď označil výzvu na vrátenie daru za nedôvodnú. Výzva obsahuje skutkové vymedzenie dôvodu požadovaného vrátenia daru, ktorým malo byť nepriateľské a agresívne správanie žalovaného a jeho vulgárne vyjadrovanie po konaní schôdze Urbárskeho a komposesorátneho pozemkového spoločenstva Osturňa dňa 7.2.2016. Rovnako skutkovo vymedzila dôvod požadovaného vrátenia daru žalobkyňa v žalobe, kde navyše výslovne uviedla (článok III žaloby), že cit, „žalovaný sa pritom do 7.2.2016 správal k žalobkyňu a osobám jej blízkym s náležitou úctou a rešpektom. Občas sa síce vyskytli bežné hádky a nezhody, tie však nikdy neprekročili spoločensky akceptovateľné správanie“.

36. Pokiaľ teda žalobkyňa až po podaní žaloby a po výzve na vrátenie daru začala tvrdiť skutočnosti, ktoré nielenže neboli vo výzve na vrátenie daru a v žalobe uvedené, ale ktoré dokonca odporujú jej vlastným tvrdeniam v žalobe (keď v žalobe najskôr sama výslovne uviedla, že do 7.2.2016 sa žalovaný k jej a jej blízkym osobám správal s náležitou úctou a rešpektom a následne v konaní začala tvrdiť, že žalovaný oklamal ju už pri uzatvorení zmluvy, že darovanie malo byť len na rok, že klamal aj v roku 2006) tieto skutočnosti boli vo vzťahu k predmetu sporu irelevantné. Pre rozhodovanie súdu bolo potrebné za relevantné považovať obdobie medzi darovaním nehnuteľností až po doručenie písomnej výzvy žalobkyne adresovanej žalovanému na vrátenie daru. Skutočnosti, ktoré nastali po tomto období ako aj skutočnosti, ktoré nastali pred darovaním a o ktorých obe strany vedeli boli pre rozhodovanie súdu irelevantné a rovnako boli irelevantné tie skutočnosti, ktoré žalobkyňa nevymedzila ako dôvod vrátenia daru v písomnej výzve a v žalobnom návrhu (podporne pozri rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 28.6.2017 sp.zn.6Co/337/2016).

37. Žalobkyňu však nič nebráni domáhať sa vrátenia daru na základe iných /nových/ skutočností, ktoré by napĺňali znaky hrubého porušenia dobrých mravov zo strany obdarovaného. K tvrdeniam žalobkyne o darovaní nehnuteľností len na jeden rok (žalovaný potvrdil že dohoda na rok bola) navyše treba uviesť, že žalobkyňa, hoci jej tomu nič nebránilo a ani nebráni žalobou nedomáhala sa vrátenia nehnuteľností

titulom takejto dohody, či jej nedodržania, ale titulom vrátenia daru z dôvodu správania sa žalovaného po dni 7.2.2016, pričom skutkovými okolnosťami uvedenými v žalobe tu bol súd viazaný. Žalobkyňa vo výzve na vrátenie daru ani v žalobe neuviedla dané skutočnosti, ani neuskutočnila, nenavrholu zmenu žaloby (vzhľadom na § 140 ods.2 CSP), pričom platí (R 33/2010), že ak žalobca rovnaké plnenie požaduje na základe iných skutkových okolností než ktoré uviedol v žalobe, vyžaduje sa zmena žaloby.

38. Odhliadnuc od všetkých už uvedených dôvodov pre ktoré nebolo možné prihliadať na tvrdenia o darovaní pozemkov len na rok treba uviesť, že v danom prípade darovacia zmluva uzavretá bola vo forme notárskej zápisnice, pričom sama žalobkyňa na pojednávaní dňa 27.2.2019 pri svojom výsluchu uviedla, že keď sa vtedy rozhodovala, či pozemky žalovanému daruje, trvalo to dlhší čas. Nepochybne teda jej vôľou bolo darovanie, čomu prejav vôle zodpovedal. V darovacej zmluve je zároveň uvedené, že dôvodom darovania je, že darujúca býva v C. a pre jej zdravotný stav nemôže na týchto nehnuteľnostiach hospodáriť, preto sa rozhodla nimi obdarovať svojho brata, u ktorého tento predpoklad je zabezpečený a ktorý má záujem na obhospodárení majetku.

39. Žalobkyňa tak sama potvrdila, že darovaciu zmluvu u notára uzavrela slobodne, vážne, určito a zrozumiteľne, po dlhšej úvahe, teda platne, platnosť darovacej zmluvy od roku XXXX a ani v priebehu sporu nespochybnila, čo je zrejmé aj z toho, že inak by nemala žiaden význam jej výzva na vrátenie daru, ktorej musí predchádzať platná darovacia zmluva. Žalobkyňa ako predmet konania vymedzila tu určenie vlastníckeho práva z dôvodu podmienok pre vrátenie daru z platnej zmluvy, týmto vymedzením a dôvodmi uvedenými vo výzve na vrátenie daru a žalobe bol súd viazaný, preto skutočnosti týkajúce sa dohody strán mimo darovacej zmluvy, ohľadom vrátenia daru po uplynutí určitej doby nemali tu žiaden súvis s daným sporom, nemali naň žiaden vplyv, keďže žalobkyňa žalobu nepodala z titulu takej dohody. Na pojednávaní dňa XX.X.XXXX sama uviedla, že okolnosti z roku 1990 súvis s vecou majú len ten, že je to vlastne vyvrcholenie toho celého správania žalovaného od roku XXXX, ale tu súd opätovne pripomína, že nakoľko vo výzve na vrátenie daru a v žalobe sa žiadne skutočnosti pred X.X.XXXX netvrdili, a práve naopak, výslovne sa tvrdilo, že do X.X.XXXX sa žalovaný správal slušne, vôbec nemožno na tieto skutočnosti prihliadať.

40. Čo sa týka dôvodov vrátenia daru, takým dôvodom nie je „rozmyslenie“ si darovania darcom ani prostá nevďačnosť obdarovaného, či menej významné porušenie dobrých mravov obdarovaným. Žalobkyňa ako dôvod vrátenia daru vymedzila vulgárne vyjadrenia žalovaného, konkrétne jeho vyjadrenie že ona a jej dcéra Simona sú „jebnuté piče“, že by ich trebalo nakopať. Uviedla, že žalovaný sa po dni 7.2.2016 mal k žalobkyni a jej rodine (v žalobe uviedla dcéru G. a brata Š.) správať veľmi nepriateľsky a agresívne.

41. Keďže žalobkyňa sama na pojednávaní potvrdila tvrdenie žalovaného, že oni dvaja spolu roky priamo vôbec nekomunikujú, čo potvrdila aj svedkyňa Y., je zrejmé, že tvrdenia o „vulgárnych prejavoch“ žalovaného ktorými odôvodňuje vrátenie daru sú len „z počutia“, z druhej ruky. Žalobkyňa pri svojom výsluchu na otázku súdu nech špecifikuje a konkretizuje skutočnosti vo výzve na vrátenie daru uviedla, že nevie sa k tomu konkrétne vyjadriť, bližšie to špecifikovať a že bližšie by vedela povedať dcéra G. čo žalovaný rozprával a čo hovoril po dedine. Na otázku kde, koľkokrát, za akých okolností sa mal žalovaný vulgárne vyjadrovať uviedla, že to bolo po konaní valného zhromaždenia, povedali jej to ľudia a dcéra, ona nevie presne uviesť, nepamätá sa kedy kde a koľkokrát to bolo, ale bolo to hlavne po televíznych reportážach. Žalobkyňa ako darca teda ani nevedela sama presne, na základe svojho vlastného, nesprostredkovaného vnímania špecifikovať, konkretizovať správanie žalovaného, ktoré by spĺňalo definíciu hrubého porušenia dobrých mravov. Aby to bol dôvod na vrátenie daru, muselo by pritom ísť o správanie značnej intenzity, alebo o správanie sústavné, pričom podľa judikatúry ako sústavné je možné považovať najmenej 3x opakované porušenie dobrých mravov. Také správanie žalovaného žalobkyňa nepreukázala. Navyše správanie obdarovaného je potrebné posudzovať podľa objektívnych morálnych pravidiel a vždy so zreteľom na konkrétne okolnosti v danom mieste a čase a so zreteľom na vzájomné správanie darcu a obdarovaného v ich vzájomnom vzťahu.

42. Jediné konkrétne a jasne preukázané bolo v spore len jedno vyjadrenie žalovaného, ktorý keď doma videl žalobkyňu a jej dcéru v televíznej reportáži o okolnostiach urbárskej schôdze, vyjadril sa že sú „popradské herečky a piče“. Toto jediné vulgárne vyjadrenie žalovaného vo vzťahu k žalobkyni či jej dcére G. mal súd za preukázané, lebo potvrdila to svedkyňa Y., ale v podstate aj samotný žalovaný, ktorý k tomu uviedol, že to povedal doma, nie na verejnosti a že doma si môže hovoriť čo chce. I keď

toto vyjadrenie nemožno považovať za slušné, zďaleka nestačí pre záver o hrubom porušení dobrých mravov žalovaným. V konaní zistené správanie žalovaného voči žalobkyni či členom jej rodiny nenapĺňa znaky hrubého porušenia dobrých mravov ani z hľadiska intenzity, ani z hľadiska sústavnosti. Podporne súd uvádza, že Najvyšší súd Českej republiky vo veci 33Cdo 3112/2009 pri rovnakej právnej úprave v tom čase ako je naša riešil prípad, kde hrubé porušenie dobrých mravov ako dôvod vrátenia daru malo spočívať vo vulgárnych nadávkach, pričom konštatoval, cit „v konaní bolo preukázané, že k dátumu podania žaloby nevhodné správanie žalovanej spočívalo v tom, že v dvoch prípadoch v rozmedzí mesiacov marca a apríla 2008 žalovaná žalobkyni vulgárnym spôsobom vynadala. Takéto správanie sa bezpochyby prieči dobrým mravom, pretože nie je v súlade so všeobecne uznávanou mienkou, ktorá vo vzájomných vzťahoch medzi rodinnými príslušníkmi určuje, aký má byť obsah ich konaní. V konaní zistené správanie žalovanej voči darcom nenapĺňa znaky hrubého porušenia dobrých mravov...Ak zistili súdy oboch stupňov, že do okamihu doručenia výzvy na vrátenie daru sa žalovaná dopustila nemravného konania v dvoch prípadoch, nemožno mať za to, že závadnosť správania žalovanej naplnila skutkovú podstatu pre vrátenie daru podľa § 630 obč. zák.“

43. Ani v tu súdenom spore jedno vulgárne vyjadrenie žalovaného vo svojom domácom prostredí na adresu žalobkyne a jej dcéry svojou závadnosťou nenapĺňa skutkovú podstatu hrubého porušenia dobrých mravov. Žiadne iné jeho správanie porušujúce dobré mravy nebolo žalobkyňou preukázané. Žalobkyňou navrhnutá svedkyňa Y. výslovne uviedla, že nepočula aby sa žalovaný vulgárne vyjadril na adresu žalobkyne viackrát a pokiaľ ide o deti, či blízke osoby žalobkyne, nikdy nepočula aby sa žalovaný vyjadril negatívne na ich adresu a to ani vtedy keď sa rozprávali so žalovaným sami. Navyše z pohľadu princípu vzájomnosti správania darcu a obdarovaného nemožno bez povšimnutia nechať vyjadrenie tejto svedkyne, že práve žalobkyňa a jej dcéra G. „stále tie role riešia, furt dačo vyrývajú, furt dačo G. vyrýva“, pričom podľa tejto svedkyne dcéra žalobkyne G. sa vo vzťahu k žalovanému vyjadrila, „že keby ona bola tvoja sestra tak že Ťa zadusí“.

44. Čo sa týka výpovede svedkyne G. W., dcéry žalobkyne, ani jej výpoveďou nebolo preukázané správanie žalovaného „hrubo porušujúce dobré mravy“. K správaniu žalovaného na valnom zhromaždení na jednej strane uviedla, že „žalovaný to vyprovokoval“, ale zároveň uviedla, že pri tom incidente tam „ty si sa stiahol N., ale vystúpil F., začal mi nadávať“. Na otázku súdu kto prvý začal nadávať na valnom zhromaždení pritom svedkyňa uviedla, že začali nadávať poľovníci. Navyše jej výpoveď (z pohľadu princípu vzájomnosti) nemožno nehodnotiť aj z toho hľadiska, čo bolo preukázané výpoveďou svedkyne Y., a síce že práve táto svedkyňa vyjadrovala sa na adresu žalovaného opakovane negatívne, povedané slovami svedkyne Y. „furt dačo vyrývate, furt dačo G. vyrýva“, „keby ona bola tvoja sestra, tak že Ťa zadusí“. Uvedené navyše jednoznačne vyvracia tvrdenie žalobkyne v žalobe, že žalovaný sa mal vulgárne správať (preukázané tu pritom bolo len jedno jeho neslušné vyjadrenie) „bez akéhokoľvek podnetu žalobkyne, či iného relevantného dôvodu“. Tvrdenia tejto svedkyne, že ľudia na dedine ju zastavovali a pýtali sa čo to má jej mama za brata, čo o nich rozpráva sú len všeobecné, nekonkrétne a ničím ďalším nepreukázané, pričom celková vierohodnosť výpovede tejto svedkyne je výrazne znížená jej krajne negatívnym vzťahom k žalovanému, ktorý bol potvrdený jednak výpoveďou svedkyne Y. ale aj spôsobom vyjadrovania sa svedkyne W. k žalovanému priamo na pojednávaní. K tvrdeniam svedkyne G. W. navyše treba uviesť, že aj z jej výpovede vyplýva, že na predmetnom valnom zhromaždení išlo o komplexný a širší problém, že celková atmosféra tam bola veľmi búrlivá, boli tam incidenty, hádky, na čo by sa muselo prihliadať pri hodnotení správania sa žalovaného tam, ak by bolo preukázané jeho negatívne správanie sa tam voči tejto svedkyni čo ale preukázané nebolo.

45. Je navyše za hranicou rozumného úsudku, aby v situácii, kedy by sa žalovaný skutočne správal k žalobkyni či jej dcére „veľmi nepriateľsky a agresívne“, alebo kedy by sa vyjadroval žeby ich „trebalo nakopať“ a podobne žalobkyňa a jej dcéra len „zvažovali“ podanie trestného oznámenia na polícii ako uviedla žalobkyňa v žalobe. Ak by k takému správaniu žalovaného skutočne dochádzalo, tak je nelogické a ťažko uveriteľné, že by dané oznámenie len „zvažovali“ a nepodali, keď napríklad svedkyňa W. pri výpovedi sama uviedla, že na inú osobu, pána F. za jeho nadávky a vulgárne správanie na valnom zhromaždení dala oznámenie na Obvodný úrad a ten za to bol aj potrestaný. Niet dôvod pochybovať, že ak by sa žalovaný voči svedkyni skutočne správal vulgárne, či agresívne, tak že by oznámenie na obvodný úrad či políciu nedala len na pána F. ale aj na žalovaného, čo sa ale nestalo.

46. Vo vzťahu k tvrdenému správaniu žalovaného k bratovi Š. ako „členovi rodiny

darcu“ (§ 630 Občianskeho zákonníka) súd v nadväznosti na už uvedenú viazanosť vymedzením skutku vo výzve na vrátenie daru a v žalobe uvádza, že vo výzve na vrátenie daru sa brat Š. vôbec nespomína. Žiadne správanie žalovaného „hrubo porušujúce dobré mravy“ vo vzťahu k bratovi Š. nebolo preukázané. Žalobkyňa v žalobe ho označila ako svedka, vzápätí na pojednávaní ale od tohto dôkazného návrhu sama ustúpila s odôvodnením, že keď rozprávala teraz s týmto svedkom „už bol zmanipulovaný, nechcel prísť“. Je to pritom žalobkyňa, kto v tomto spore niesol dôkazné bremeno a preto daný tvrdený dôvod z pohľadu unesenia dôkazného bremena nie je nijako relevantný a ospravedlňujúci, keďže na súde každý svedok je pod hrozbou trestného postihu povinný vypovedať pravdu. Ani vo vzťahu k správaniu žalovaného k tomuto svedkovi tak žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno, tvrdenie žalovaného že keď s bratom sám rozprával, je pravdou, že mu povedal „svoje veci, že tu nežije, nevie ako to je, tam bol aj vulgárny“ neodôvodňuje záver o hrubom porušení dobrých mravov, kde ako súd uviedol, z pohľadu sústavnosti by museli byť preukázané aspoň 3 porušenia a preukázané bolo tu len jedno, navyše neadresované priamo žalobkyňi či jej blízkej osobe, ale povedané žalovaným doma.

47. Ak žalobkyňa poukazovala na rozpory vo výpovediach žalovaného, tak tu súd uvádza, že práve v tvrdeniach a vyjadreniach žalobkyne boli zásadné rozpory, hoci tu to bola žalobkyňa kto niesol bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno. Žalobkyňa na jednej strane v žalobe uviedla, že do X.X.XXXX sa žalovaný správal s náležitou úctou a rešpektom a že až od valného zhromaždenia dňa X.X.XXXX sa začal správať veľmi nepriateľsky a agresívne, na druhej strane ale tvrdila, že jeho agresívne správanie „pretrváva už dlhší čas“, pričom následne v konaní a pri svojom výsluchu začala tvrdiť skutočnosti siahajúce až do roku XXXX a že žalovaný odvtedy celý čas klame od A po Z, hoci v žalobe uviedla, že do X.X.XXXX sa k nej správal s náležitou úctou a rešpektom. Z dokazovania vyplynulo, že spor zapadá do rámca širšieho problému vzťahov v rámci urbáru v B., vzťahov poľovníkov - nepoľovníkov, kde žalobkyňa resp. jej dcéra G. nie sú spokojní s postojmi žalovaného v danej veci, avšak tu úlohou súdu nebolo riešiť tieto vzťahy, ale riešiť individuálny súkromnoprávny spor, posúdiť, či bolo preukázané hrubé porušenie dobrých mravov žalovaným vo vzťahu k žalobkyňi či členom jej rodiny, čo nebolo. Nestačia na taký záver len všeobecné tvrdenia žalobkyne, alebo ničím nepreukázané tvrdenia, že videli to viacerí ľudia v dedine, ktorí už zomreli. Znaky skutkovej podstaty vrátenia daru nenapĺňa iba nevďak, či ojedinelý exces v správaní obdarovaného, prípadne jeho reakcia na nevhodné správanie darcu. Ani predaj darovanej veci cudzej osobe nie je dôvod vrátenia daru. Úspešnosť žaloby o vrátenie daru je podmienená bezpečným zistením, že obdarovaný sa správa k darcovi (alebo členom jeho rodiny) tak, že tým hrubo porušuje dobré mravy.

48. Keďže žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno pokiaľ ide o preukázanie správania žalovaného hrubo porušujúce dobré mravy, neostávalo súdu iné, než jej žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

49. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods.1 CSP v spojení s § 262 ods.1 a 2 CSP. V danom prípade plný úspech v spore mal žalovaný, keďže žaloba proti nemu bola v celom rozsahu zamietnutá, preto podľa § 255 ods.1 CSP mu vznikol nárok na priznanie plnej náhrady trov konania. Vzhľadom na uvedené súd v súlade s § 262 ods.1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodol v druhom výroku tohto rozsudku tak, že žalovaný má nárok na náhradu trov konania proti žalobkyňi v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd v súlade s ust. § 262 ods.2 CSP po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho doručenia na Okresný súd Kežmarok.

V odvolaní sa má uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne ( odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha ( odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolaie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolaie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolaie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č.233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.